

בעתונות ובטלוויזיה וחנות-דעתו על הי-
אמנות האפריקאית נשמעת בהערכה.
השבוע, בעת ששהה בביקור קצר ב-
ישראל כדי לחסל את רכושו כאן, בדרכו
מיוהנסבורג לניו-יורק, לא יכול היה אברי-
הם ירון שלא להתרגש מהתפנית הקיצונית
המהירה ששינתה תוך חודשים ספורים את
כל חייו.

הבני-אדם נתקל במקרה באיזה חור
נידה בחתיכת פסל מאבן וזה משנה לו
בבת אחת את כל החיים. אז פלא שכל
המבקרים טוענים שלפסלים האלה מאבן
יש יותר לב מאשר לבני-אדם."

הפסלים שחצבו פסלים כושיים בכפר
האמנים האפריקאי הוצגו בפני החברה הי-
אמריקאית בתערוכה חגיגית שאנטול ירון
נשא בה את נאום הפתיחה. ההצלחה היתה
מסחררת.

בין-לילה הפך אנטול ירון לאישיות
בינלאומית. בתמיכת נציגי דרום-אפריקה
הוא עומד לערוך תערוכות דומות בלונ-
דון, פאריס, ריו דה ז'נירו וטוקיו. בסוף
חודש זה הוא עומד להתקבל אצל הנשיא
ניכסון, להגיש לו כשי פסל אבן של נשר.
תרומת אמני כפר האמנים האפריקאי ל-
נשיא לרגל בחירתו מחדש. הוא מרואיין

במאות אלפי ל"י.
כשהוא קרוב אל סף יאוש התקשר ירון
עם שמאי חפצי האמנות במשרד המכס
האמריקאי, סמואל אשר. ירון לא זכר
אותו. אבל אשר, יהודי כמובן, זכר את
ירון כמי שהביא בשנת 1966 לניו-יורק
צייר יהודי בלתי ידוע מישראל, גולדברג,
שתמונתו מוצגת כיום בגדולים במוזי-
אוני ארצות-הברית. אשר הסכים לשחרר
את פסלי האבן ללא מכס, אבל בתנאי
אחד: שהביקורת עליהם אשר יכתבו ב-
ידי מבקרי האמנות יעידו כי זו אמנות ש-
הציבור מכיר בה.

(המשך מעמוד 33)
הסכימה להעמיד את משרדיה בשדרה הי-
חמישית לתערוכת הפסלים.
ברגע האחרון היה נדמה כמעט שכל
מאמציו היו לריק, וכל עמלו ירד לטמיון.
הסתבר ששלטונות המכס האמריקאיים לא
היו מוכנים להתיר את הכנסת הפסלים
לארצות-הברית ללא תשלום מכס. לפי הי-
חוק האמריקאי, רק חפצי אמנות בני 90
שנה ומעלה או כאלה המובאים לטובת
הציבור, סטורים ממכס. ערך הפסלים ש-
הביא ירון היה כשלושת רבעי מיליון דול-
לאר. המכס עליהם היה צריך להסתכם

לכל הזדמנות...

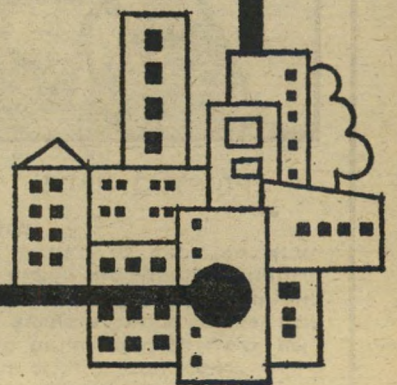
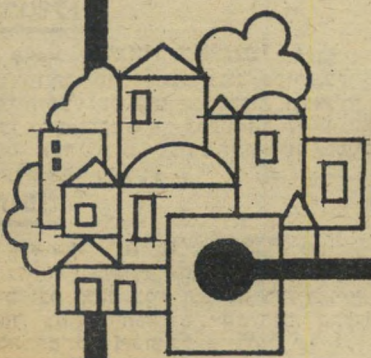
MOUSON

הפתעה נעימה
עם אריזת שי
של תמרוקי מוסון

מבחר אריזות שי מיוחדות, קרמים, סבונים, מי קולון דיאודורנטים וכו', להשיג בפרפומריות

דחף

הקו הבטוח בין שתי נקודות אחד

המחלקה ליחסי ציבור